

Pròxima estació, Navarra

ANTONIO FRANCO
Periodista.

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 16.03.07

Aquesta setmana els bolos al carrer del PP ens porten a Navarra. Pamplona ha estat escollida per albergar la pròxima denúncia multitudinària que l'actual Govern central no serveix, la nova petició que **Zapatero** dimiteixi i la contundent exigència que el president sigui d'una vegada **Mariano Rajoy**. Aquest missatge de la mitja Espanya conservadora, amanit amb insults cada vegada més descarats, envoltat estèticament de banderes espanyoles al vent, frenant al màxim, com es va fer la setmana passada a Madrid, la temptació dels que preferirien que fossin anticonstitucionals, té garantida la presència dels mitjans de comunicació i, per tant, un ampli impacte mediàtic durant tot el cap de setmana.

Resultat previsible: dilluns que ve una bona part d'aquest país considerarà que l'ambient encara és més irrespirable que avui mateix. I això, encara que únicament s'hagi produït aquesta manifestació contra el suposat clima irrespirable. Segon resultat previsible: a aquesta mitja Espanya dilluns que ve encara li semblarà més urgent que passi alguna cosa que desplaci immediatament de la Moncloa l'inquilí que les urnes hi van col·locar per error.

L'OPERACIÓ Navarra revela com actua el PP. N'hi va haver prou que **Otegi** en un dels seus discursos més conciliadors actualitzés l'aspiració d'algun tipus de reagrupament entre les províncies basques i Navarra perquè els dirigents del PP consideressin que tenien un nou obús anti-**Zapatero**. Per a això, havien de desviar l'atenció que el que oferia **Otegi** era, en el fons, l'entrada d'aquesta reivindicació basquista en el joc legal de les autonomies espanyoles. Perquè la possibilitat d'agregació està prevista a la Constitució i es condiciona meridianament a la lliure acceptació de les parts i a un referèndum popular dels afectats, en aquest cas els navarresos. Per una altra part, s'havia d'ocultar una altra hipòtesi: que els *abertzales* estiguessin fent una mera salutació defensiva a la seva bandera, ja que si s'arribés a efectuar aquest referèndum i el perdessin, com és previsible, ells quedarien coberts per sempre, perquè

almenys haurien intentat avançar de manera concreta en aquesta part del seu ideari.

La fabricació de l'obús requeria deixar de costat aquests aspectes racionals per centrar-se en una sola cosa: la culpabilitat directa de **Zapatero**. ¿Per què? Per no donar una explicació pública del que plantejava **Otegi**. La tècnica dialèctica de **Rajoy** no deixa esclertes. Primer demana explicacions, vinguin o no a tomb. Si no n'hi donen, considera que hi ha un secretisme culpable que confirma les pitjors previsions que es puguin fer. Si n'hi donen, subratlla que aquestes no tenen cap validesa perquè **Zapatero** no es mereix cap credibilitat. El PP sublima el clixé que el president del Govern és traïdor quan calla i mentider quan parla. Ho hem vist amb l'11-M, l'Estatut, el procés de pau i la participació espanyola a l'Afganistan. Després de les acusacions, quan el pas del temps acaba demostrant que eren infundades, s'aplica la dissimulació, l'oblit o el nosaltres no ho vam dir mai això. Ara resulta que el PP ni va creure ni va defensar la tesi del suport d'ETA als islamistes de l'11-M. Ara resulta que el que és greu no són les competències que reclamava Catalunya, ja que el PP no rebutja que s'incloguin als estatuts d'altres autonomies. Ara resulta que els populars no han fet cap mena d'electoralisme enfront de la treva d'ETA. Ara resulta que **Zapatero** no va dir que l'enviament de soldats a l'Afganistan comportava perills...

L'ofensiva del PP i dels seus mitjans afins pretén que els espanyols quedem presoners d'algunes paraules i expressions, sense pensar en el fons de les coses. Citar *autodeterminació* i *sobirania* provoca automàticament sospites que van molt més allà del que vulguin dir en cada moment els que les esmenten. *Espanya es trenca* dona cos a tots els dimonis psicològics que va inculcar el franquisme a favor de la uniformitat. *Hi ha necessitat de condemnar explícitament la violència* ha arribat a convertir-se en la traveta adequada per desqualificar una formació que tots, a aquestes altures, sabem que aposta per la via política i que desitja que ETA no torni a matar. GAL, per si sol, és tot un discurs vàlid per desqualificar qualsevol crítica que facin els socialistes, per moltes proves que presentin sobre el que diuen. *Governen amb separatistes* és una desqualificació rotunda que evita

reconèixer que **Montilla** està empenyent ERC a comprometre's fins al coll a favor de l'estabilitat d'Espanya... **De Juana** era la penúltima troballa, no com a equivalent de *terrorista criminal*, sinó com a sinònim de *qui fa complir les lleis i deixa sortir de la presó els terroristes a l'acabar la condemna és un covard*. I ara s'incorpora a aquest diccionari d'idees força Navarra, equivalent que *volen separar d'Espanya fins i tot els que no són separatistes*.

DONCS SÍ: pròxima estació, Navarra. Però, alerta, no és una estació de tren. Navarra és la nostra pròxima estació del viacrucis. D'aquest viacrucis al qual està arrossegant els espanyols el *tot s'hi val* per recuperar el poder que torna a desplegar en aquesta legislatura el PP, la formació que diu que estima tant Espanya mentre li dóna una abraçada d'ós que amenaça d'asfixiar-la. O de desmembrar-la.